

Передплата

»РУСЛАНА« виноситься:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
а: місяць . . . 170 кор.

За границю:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодинокі число по 10 сот.

РУСЛАНА

»Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.« — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділі і руских свят
о 5½ год. пополудні.

Редакція, адміністрація і
експедиція »Руслана« під
ч. 1. пл. Дембровського (Хорун-
щини). Експедиція місцеві
в Агенції Соколовського і
пасажі Гавсманна.

Рукописи звертає силіше
напередче застереження.

Рекламації неопечатані
вільні від порта. — Оголо-
шення звичайні приймають
ся по ціні 20 с. від стріч-
ки, а в »Надісланім« 40 с.
від стрічки. Подяки і при-
ватні донесення по 30 сот.
від стрічки.

Нові змагання до зміни
виборчої реформи.

(X) Ледви довершила виборча комісія з великим трудом і з немалими клопотами і перепонами розділу округів виборчих а вже виринули нові змагання до зміни виборчої реформи. Найперше появилися голоси про се в півурядовім Prager Tageblatt і в Bohemi-ї, а за ними обізвав ся віденський консервативний Vaterland. Знаменна стаття в сім дневнику вийшла, як запевняє редакція, з поважних кругів парламентарних. Ось що пише в сій справі Vaterland.

»Безуслівними прихильниками рівного права виборчого, на основі котрого кождий виборець без огляду на его обовязки для держави й суспільности має лише оден голос, є властиво лише соціалісти. Спершу піддержували засаду рівного права виборчого також Чехи і Словінці, позаяк сподівали ся здійсненєм такої засади здобути більше число мандатів. Одначе тепер, коли при розділі мандатів на поодинокі краї не придержувано ся строго сеї засади, остигло також їх первісне одушевлення для неї.

»Найревнійшими прихильниками засади рівности виборчого права є поміж иншими сторонництвами ще лише антисеміти, коли тимчасом німецький центр, Поляки, вірноконституційна і февдална шляхта, значна часть німецьких людовців і поступовців згодила би ся радо на

плюрально систему. На основі сеї системи одержав би другий голос кождий горожанин, що займає ся якимсь самостійним промислом, або має нерухому власність, наостанку і такий, у котрого можна припустити виспий смисл політичний на основі его інтелігенції або на основі его становища.

»Колиб отже антисеміти, додає наостанку Vaterland, опирали ся рішучо при виборчій реформі з рівним правом голосовання, то можна би вводити їх до маганю і завести рівне право голосовання у Відні і долішній Австрії а навіть в стирийських містах і промислових оселях, а в инших краях заведено би плюральну систему.

Замітно, що сими днями в тім самім напрямі висловив ся також віденський дописуватель Dziennik a Poznańsk-oro і запевняв, що за сею системою буде більшість виборчої комісії а також правительство є прихильне сій гадці. Можна отже сподівати ся, що виборча комісія, зібравши ся знов на засідання 11. вересня, буде видівнею горячих пересправ поміж прихильниками т. з. рівного права виборчого а плюральної системи. Окрім сего і постанови що до чистоти виборів або так звані технічні способи переведення виборів викличуть горячі розправи в комісії і чималі труднощі.

Із сего можна здогадувати ся, що виборча комісія не упорає ся з реформою в борчою скорше як перед кінцем вересня.

Відтак наміряє спільне правитель-ство скликати делегації, щоби ухвалили

спільний бюджет на 1907 рік. На основі наших інформацій сесія делегаційна осінна забере що найменше 6 тижнів часу, отже потривала би до половини листопада, позаяк там виринуть наново ті самі спори що до спільности армії і инші державно-правні питання між Австрією а Угорщиною, а все те дає теми до широкої розправи. А треба примітити, що осінна сесія делегації має відбутися в Пешті, отже державна рада не може рівночасно відбувати засідань. Колиж ще розважимо над тим, що австрійське правительство схоче перевести ухвалу бюджетової провізорії на перший піврік 1907 року, а на ві ухваленє потреба около двох тижнів часу, то дійдемо до того, що з державній ради останє лише три тижні з грудня (до лат. Різдва) до розпорядимости на ухваленє виборчої реформи і инших справ (одні домагають ся ухвали удержавлення північної залізниці, инші знов прасового закона, і тп.). Треба ще й се примітити, що до виборчої реформи зголошено в комісії чимало поправок і внесень меншостий, котрі причинять ся до вельми широкої розправи в повній палаті, та що цілий закон має ще перейти чарез палату вельмож. Колиб отже прийняти навіть інтерпеляцію посла д-ра Сильвестра, що законодатна доба теперішня кінчить ся не з 12. грудня 1906 але з 18-им січня 1907, то всеж таки час сей вельми скупий, щоби протягом него всі ті справи, а бодай виборчу реформу можна полагодити. При тім однак загально відоме рішуче бажанє Корони, щоби нові вибо-

Болгари про Русинів.

Болгарський дневник »Дневникъ«, видаваний в Софії, подав про національно-культурні змагання галицьких Русинів ширшу статтю п. з. »Русиниѣ«, котру передаємо тут перекладом.

»Про Русинів або Малорусів чи Україно-русів, пише »Дневникъ«, в напій періодичній пресі майже нічого не згадує ся, а все то таки є славянський нарід 25 міліоновий (редакція не мала очевидно висліду новійшої переписи — Ред. Русл.), що живе в Україні, на Поділю, в Галичині і Буковині, в Карпатах по обох боках галицької і угорської границі. Нарід з віковою культурою, з окремою мовою і літературою, нарід, котрий має своїх учених мужів, своїх поетів, письменників, художників і все те, чого вимагає ся від культурного народу. Пере-

важна часть того народу живе під російскою владою і там, на сором Славянству, в національних відносинах є засуджений на вічне мовчанє (стаття була писана ще перед вибором держ. думи — Ред. Русл.). До польського повстаня в 1863 р. національне положенє на Україні було зносне, одначе вслід за тим, з мраки сего повстаня, зробило ся »питанє про сепаратизм«, яке яко привид до нинішного дня мучить як московський, так і український нарід. Задля того передовсім заборонена є українська мова в школах, заборонене печатанє українських шкільних книжок, а найревнійших прихильників сеї народної ідеї віддано під суд. Многих з них (Кониський і Чубинський) вислано в Сибір (у глибоку Росію — Ред. Русл.), а »слабі духом« замовкли.

В тім часі в сусідній Галичині починає ся нова доба; абсолютизм упав, настав сойм. Наслідком того народних

пенатів перенесено з Києва до Львова, де українська молодіж одушевлена поетичними творами Шевченка намагає ся розбудити нове житє, засновує нові часописи і зедіняє ся в тайні товариства, звані »громади«. Се були товариства молодіжи, в котрих виголошувано виклади, ведено розправи, устроювано вечерниці, а все те в далеких закутках, при зачинених дверях, удержували бібліотеки, нереписували ся між собою, і змагали до народного осьвідомлення і просьвіти. З 1867 роком почали виходити у Львові »Правда«, видавана спільними силами українськими з Галичини і з Росії.

Але як в Росії українська ідея зустрінула непримиримого неприятеля в правительстві, так в Галичині та сама ідея найшла иншого ворога, вправді нерівно слабшого, але хто знає чи не небезпечнішого, бо домашнього, а то »москвофілство« або русофілство, ко-

ри відбули ся уже на основі нового виборчого закону.

Як бачимо з сего, буде мати правительство і державна рада неодолимі майже календарові труднощі і перепони. Як усунути ці труднощі і перепони або радше, як довершити згаданих вгорі задач, над тим буде приневолене зріло застановити ся і правительство і державна рада.

Наукове Товариство ім. Шевченка в 1905 р.

Зі справоздання виділу наводимо отсе уступ, з якого можна пересвідчити ся про загальний розвій нашого наукового товариства і діяльність виділу з минулого року.

В 1904 р. ухвалено новий статут Товариства і сего року відбували ся на его підставі вибори до Виділу. Головою вибрано на ново проф. Мих. Грушевського, який заступав у Виділі також історично-філософичну секцію; від фізіологічної секції входив до Виділу др. Ів. Франко, від прир. мат. лікарської др. Евген Озаркевич. Крім того увійшли з вибору загальних зборів до Виділу як члени: Кароль Бандрівський, Володимир Гнатюк, др. Денис Лукіянович, Михайло Мочульський, Кость Паньківський, др. Кирило Студинський і Іван Ясеницький; як заступники членів: др. Евген Бурачинський, Павло Волосенка, др. Ярослав Грушкевич, др. Петро Рондяк. Новий Виділ уконституував ся на засіданню дня 24. цвітня ось як:

М. Грушевський, голова і референт загальних справ наукових та видавничих.
Др. К. Студинський, заст. голови і референт загальних справ адміністративних.

В. Гнатюк, секретар.

К. Паньківський, контролор.

І. Ясеницький, касиєр.

К. Бандрівський, адміністратор каменниці.

Др. Д. Лукіянович, референт друкарні і переплетні

Др. І. Франко, референт бібліотеки.

тре після поражень під Садовою відкрито показало ся яко патрусізм.

Та політична партія — русофільська — має лише матеріальну перевагу: мільонові інституції, як «Народний Дім» і «Ставропігія», дві єпископські консисторії і дві делегації до сойму і державної ради. Нічого дивного, що русофіли гляділи на молодих Українців з погордою і називали сей народний рух «польскою інтригою». Почала ся боротьба на жите і смерть за народну українську ідею, Українців викинено з інституту «Народний Дім» (тут автор має на думці «Руску Бесіду» і театр — Ред. Рус.), котрий держали в своїх руках русофіли, а одинока тоді руска печатня в краю в Ставропігійським русофільським інституті, не приймала до печатання українських писань, в котрих і на зверх була зазначувана самостійність фонетичною правопису.

(Дальше буде).

М. Мочульський, маґазинєр.

Др. Я. Грушкевич, референт музею.

Др. Ев. Бурачинський, реф. книгарні і рахунковий референт видань.

Др. П. Рондяк, правний дорадник.

Найбільшу вагу прикладав Виділ до того, аби бюджет Товариства мав рівновагу, що й повело ся йому в повні, бо білянс замкнено хоч із невисокою, але все таки з надвишкою. Особливав увага була звернена на бюджет наукових видань, який в 1905 р. показала ся потреба підвиспити з уваги, що збільшено «Записки», збірники секцій та зорганізовано археографічну експедицію з членів Товариства, яка має перевести студії по різних архівах і зібрати материяли для публікації корпусу документів до історії козаччини. Сей бюджет представляє ся ось як:

	Рік 1905.	Рік 1904.
Записки	11.000 К.	10.000 К.
Збірники секцій	9.500 „	8.000 „
Археографічна ком.	4.500 „	3.000 „
Етнографічна коміс.	6.400 „	6.400 „
Етнографічні екскурсії	1.000 „	1.000 „
Правнича комісія	3.000 „	3.000 „
Історична Бібліотека	1.500 „	1.000 „
Хроніка	1.400 „	1.400 „
Літ. Наук. Вістник		
(можливий недобір)	1.000 „	1.600 „
Бібліотека і музей	4.000 „	4.000 „
Стипендії і заповоги	3.600 „	2.600 „
Адміністрация	7.000 „	7.000 „
Разом	53.900 К.	49.000 К.

На покритє сего бюджету дістало Товариство ось які краєві і державні підмоги:

Від міністерства:	1905	1904
На виданя	6.000 К.	6.000 К.
Археогр. комісії на досліди (однораз.)	2.000 „	
На «Укр.-руську Бібліотеку» (однораз.)	2.000 „	
Від сойму:		
На виданя (загально)	4.500 „	4.000 „
Археограф. комісії на виданя	3.500 „	3.000 „
Етногр. комісії на виданя	1.000 „	1.000 „
Етногр. комісії на екскурсії	1.000 „	1.000 „
На Руску Істор. Бібліотеку	1.000 „	1.000 „
Разом	21.000 К.	16.000 К.

Як видно з обох зіставлень, бюджету і підмог, різниця між ними дуже значна і тепер буде зрозуміло, чому Виділ мусів прикладати багато стараня, аби бюджет був у рівновазі, бо все, що перевисшало суму підмог на наукові цілі, мусів покривати з власних засобів. А ті засоби мусів добувати з підприємств, які стоять під его зарядом і які були також предметом пильних старань поодиноких членів Виділу.

(Дальше буде).

Чи кінець Романових?

Розказують, що цар належить до дуже забобонних людей. На его дворі безнастанно перебуває якийсь славний сьвітовий магік або таки і своєрідні ворожбити. Недавно тому ворожила на дворі якась циганка, а коли і цар подав

їй свою руку, она вичитала ему, що еще сего року умре. За те одержала щедрю нагороду, бо аж 20 літ тяжких робіт.

Грузинська часопись «Лямпарі» доносить з Шемахи, що один з місцевих муллів Хадже Абдуль Рахид ефенді Абдулаєв найшов оригінальне средство спасєня самодержавя. Приготовив 10 порошків і післав їх до Петербурга цареві з листом слідуєчого змісту: «Найяснійший Государю! Щодень рано натщо зажий один з сих порошків та вір Богу і мені, его представникови на землі, що ніхто і ніколи не буде в силі відобрати Тобі Твого панованя і самовлади, хотяй би цілий сьвіт двигнув ся против Тебе». Недавно місцева власть одержала телеґраму: Прошу висказати муллі мою дяку і вручити ему висланий з Петербурга золотий годинник.

Не знати, чи цар заживав ті порошки, чи ні, але якось їх успішности не багато видко. Вже давнійше появиля ся була встка з Парижа, що там замовлено кілька автомобілів, між ними один великий, панцирний для царської родини на случай «дальшої переїздки». Тепер же з Відня доносять з дипломатичних кругів, що твердженє, немов би цар мав заповісти свою абдикацію, має основу. Безпосередною причиною сего мали бути послідні події в армії і маринарції. Царєва живе в безнастаннім страху о жите царя і цілої родини з причини вироків смерти, яких вже кілька наспіло на двір зі сторони революціоністів. В справі наміреної абдикації мав бути покликаний навіть презес кабінету Столипін на довірочну конференцію.

І хотяй се все тільки поголоски, то досить є підстав в фактах задля їх правдоподібности. Війскові бунти в Свеаборґу і Кронштаті не покінчили ся так скоро, як то донесли були офіціальні жерела. Борба нела ся еще до вчера, а ворохобники здобули були навіть кілька нових фортів від «вірних» війск і тільки недостаток поживи примусив їх до капітуляції. Та заговор був задуманий далеко ширше спільно з цивільним населєнєм, фінляндскою «червоною гвардією» і соціалістами. Сим разом не удав ся в цілости, та всеж таки викликав величезний заколот на балтійським побережю у всіх гарнізонах так сухопутних, як і корабельних. Ба, навіть на другім кінці величезної держави, над Чорним морем відгукнули ся революціоністи; в Севастополі проявив ся такий бунтівничий дух між моряками, що Скридлов телеґрафував чим скорійше за присилкою піхоти. Тимчасом два перші полки, які наспіли до Севастополя, відмовили послуху і заявили, що не будуть стріляти на братів-матрозів. Ситуация стала відразу грізною. Та і взагалі недоволенє і ворохобничий дух між армією не тільки не устає, а ширить ся з кождим днем.

Так само зростає небезпека анархії, який ніяким способом не можуть зарадити органи правительства. Рабунки зелізниці ідуть дальшим ходом. Сума зрабованих в сей спосіб грошей досягає вже пів мільона. На монастир Александра Невського в Петербурзі напали рево-

люційоністи, застрілили архимандрита і зрабували скарбницю, з якої крім великих дорожочинностей забрали 300.000 рублів готівкою. В «Нов. Времени» міністерство скарбу подає, що спричинені розрухами в р. 1905 шкоди в європейській Росії виносять 24,924.000 рублів. За сім місяців біжучого року можна сміло прийняти в друге стільки шкід, отже кругло пів мільярда убитку, не числячи економічних страт, викликаних застоєм в промислі і торгівлі, а навіть в хліборобстві.

Скорим бігом спішить Росія по похилій площі загальної анархії до цілковитої руїни. Нинішня телеграма петерб. агенції доносить, що 661.555 фабричних робітників заповіло нині страйк. Петербурські часописи не вийшли, а «Правитель Вестник» в об'ємі одної сторінки. В виду сего всего хто знає, чи не сповниться скорше пророцтво старої циганки, чим би мали помочи порошки кавказкого мули.

Просимо відновити передплату.

НОВИНИ.

— **Календар.** Вторник: руско-кат. Усп. св. Анни; римо-кат. Кастана. — В середу: руско-кат. Ермолая, Параск.; римо-кат. Кириака.

— **Репертуар руского театру в Підволочисках** (Салі сторожі огневої. Початок о 8. вечером): Ві втерок 7. VIII. «На дні» сцена в 6 діях М. Горького. — В середу 8. VIII «Галька» опера в 4 діях Ст. Монюшка. Музика військова 55 п. п. Нова вистава. — В четвер 9. VIII. «Пташник з Тироля» оперетка в 3 діях Цельлера. В суботу 12. VIII. «Жидівка вихрестка», драма. — В неділю 12. VIII. «Наймичка» народний образ в 5 діях Карпенка Карого.

— **П. адвоката д-ра Стефана Федака** іменував краєвий маршалок зустрінком директора краєвого Банку.

— **Галицький сейм** має зібратися на сесію аж в січні 1907.

— **Філія Товариства педагогічного в Збаражні** устроє в неділю 12. серпня с. р. о годині 8. з вечера вечерниці в XLV. роковини смерті Тараса Шевченка в салі церковного дому, при співучасті Вп. п. и А. Алиськевич, пана Задрієго, скрипака одескої консерваторії, пана Андрієнка, бувшого тенора руского театру і хорі місцевих академіків. Надіємося, що Русини Збаражчини прибудуть численно, щоб громадно звеличати сьвято великого кобзаря України Тараса Шевченка. По вечерниці відбудуться забави з танцями (!) Стрій для пань звичайний снацеровий. Вступ на забави за показанем висланого запрошеня. — *Виді.*

— **В Підгородцях,** стрийського повіта, буде дня 11. с. м. о 2. год. по полудни посвяченє прапора місцевого «Сокола», потім вправи, забави і аматорске представленє штуки «Процесовичі» о 7. год. вечер.

— **Тов. «Ризниця» в Самборі** ухвалило за-помогти: на церкву в Новім місті 500 К, на церкву в Динові 100 К, для товариства св. Петра і Павла 600 К, для Руского Товариства педагогічного 50 К, для «Шкільної помочи» в Сокалі 20 К і «Шкільної помочи» в Самборі 100 К.

— **В справі виборчої реформи** відбула ся дня 15. липня довірочна нарада в Божикові, підгаєцького повіта. Присутних було до 300 осіб. — Дня 22. м. м. відбули ся довірочні збори в Кривім к Козової. Реферував про виборчу реформу і страйк п. Яків. Струхманчук, а місцевий парох о. Іванчук вівзав селян до організованя «Соколів». — Дня 29. м. м. відбу-

ли ся великі довірочні збори в Городищу. Про виборчу реформу говорив др. В. Бачинський з Бережан, про видлученє Галичини п. Яків Струхманчук з Росохватця, про викуп панської землі і страйк п. Вол. Гіжовський про тверезість і потребу організованя пожарних товариств п. Гриць Головка з Девисова, а про місцеві невідрадні відносини селянин Теофіл Кульматицький.

— **Огні.** В Деревлянах, камінецького пов., згоріло дня 29. м. м. 60 господарских будинків, вартости 28.000 К. — В Лещатах, сокальського пов., знищив огонь 18 господарств. Шкода виносить 82.000 К. — В Хотинці, яворівського повіта, згорів оден дім. — В Руді коло Ярослава згоріли дві сільські загороди.

— **Прикмети народного учителя.** Один з учителів в свободнім часі від науки списав з інструкцій і приписів прикмети, якими має визначати ся народний учитель. Учитель має бути: релігійний, побожний, моральний, людяний, смирний, тихий, невабляний, службистий, безінтересовний, покірний, людський, лагідний, терпеливий, скромний, чемний, услужний, статочний, тактовний, повздержливий, упереджающий, совсний, справедливий, тверезий, згідний, вразумний, вдоволений, веселий, розумний, практичний, розважний, господарский, нильний, роботящий, запопадливий, проворний, консеквентний, енергійний, рішучий, словний, просьвічений, музикальний і здоровий, а за ті всі прикмети д'стане 300 реньских річної платі.

— **Про вибух магазину з порохом в Любляні,** який настав дня 27. м. м., доносить тепер одия очевидець, що слідує: Перед полуднем межі 11. а 12. годиною вдарив грім в громовід одного із малих складів, в котрім було на складі 3000 кільограмів чорного пороху і більша скількість мисливських патронів. В першій хвилі не видко було, щоб грім наробив якоїсь шкоди або щось запалив. Аж о 1 год. по полудни добачили робітники з магазину артилерії та й варта, що із згаданого будинку піднімає ся слабкий дим. На приказ підфіцера почали воики гасити огонь; коли же побачили, що вже горять і деревляна стеля, під котрою знаходять ся склади пороху, а огонь годі угасити, казав підфіцир варті і працюючам недалеко в магазині воикам чим скорше втікати та й спинив сторожу пожарну, що з Любляни надіхала була на далекім гостинці. Зараз по тім — було якраз 1 год. 50 м. — настав страшенний вибух і підняв ся величезний туман диму. Гук був так страшенний, що було єго чути на 26 кільометрів (більше як 3 милі) далеко. Будинок шва зовсім з землі а розкинене на чотири боки відповідно до чотирох стін румошище вкрило сусідні поля. Два сусідні будинки, вартівню і другий склад по часті також розірвало. В місті віддаленім на 2 кільометри повисаджувало в многих домах всі шиби. Річ очевидна, що в місті настав великий переполюх і всі побігли на місце вабуху. Туди вислано також і войско, котре зараз замкнуло місце вибуху зі всіх сторін. На щастє завдяки обачности підфіцера ніхто з людей при тій катастрофі не згинув.

— **Сотворенє Москаля?** Vossische Ztg. подає вірменський переказ оповіданий якимсь Вірменином про сотворенє Москаля, ось як: Перед кількома роками було се на осіннім ярмарку в Нижнім Новгороді, взяв я одного хлопця за провідника. Коли він довідав ся, що я не Росіянин, лише «чужинець», запитав ся з хитрим усьміхом: «Пане, ти ячений, але чи знаєш також, як назіш Господь сотворив Москаля?» — «Ні оповідай!» — «Отже, се було так. Раз пустив ся Господь з Ісусом Христом в дорогу. Він був доброї волі, тай сказав: «Знаєш, Христе, ми вже сотворили Жидя, Грека, Вірменина — але іще здало би ся сотворити Москаля». Христос вагав ся. «Отче, казав він, «прошу тебе, не роби сего, ми можемо мати неприємности». — «Алеж щож се шкодить», сказав Господь тай вимовив слова оживляючі. Але лише станув перед ним Москаль, так заріз крлкнув до них: «Стої! Есть у вас пашпорти?» — «Видиш, ба-

течку», сказав Христос з докором, «було нам треба сеї історії». Господь сягнув, сьміючись, в кишеню, видобув двадцять копійок і всунув Москалеви в руку — а тоді могли йти дальше вже без перепон. »І видиш, пане», скінчив Вірменин анекдоту, «дознаку так лишило ся до наших часів».

— **Інститут Карнеджого,** званого американського мільярдера і добродія штуки і науки, буде ся в Петербурзі (в Америці), де Андрій Карнеджі добив ся своїх величезних маєтків. Се місто має тепер 750.000 населеня і є головним центром металургічним в Зєдинених Державах, бо представляє в металургії половину продукції цілої держави, а вартість єї доходить річно до 250.000.000 долларів. Розцвіт свій завдячує місто головню Карнеджому. В теперішній хвилі кошти «Інституту Карнеджого» виносять 100 мільонів фр., а ще більшу суму поглотить він до хвилі отвореня, с. є до цвітня 1907. В тім інституті буде містити ся велика бібліотека, амфітеатр до музичних продукцій, великий музей і цілий ряд технічних і заводських шкіл. В бібліотеці є вже тепер 250.000 томів і має вона цілий ряд кімнат для наукової праці і читалень. З бібліотекою злучена школа бібліотекарів для малих дітей. На ті курси учають молоді панни, котрі по укінченню студій знайдуть поміщенє у всяких інститутах і школах, утворених і утримуваних Карнеджієм. Інститут має власну друкарню, котра відбиває каталоги, білети вступу і т. п. Природописний музей в інституті буде одним з найбогатших. Секція звірят, які добувають в копальнях, уже заосмотрена незвичайно рідкою колекцією лінозаврів і славним кістяком иншої передпотової звірини diplodocies, який набув Карнеджі перед двома роками. Крім сего буде в музею около 2.500 відмін птахів і 100.000 відмін комах, збірки ботанічні, мінералогічні, зоологічні, ткацкі і графічної штуки. В галерії образів знайшли приміщенє твори сегочасних і старих майстрів. Найважнішим відділом інституту буде техвічна школа, якої відділи присьвячені кожиди иншому промислові або иншій штуці. Школа та має чотири великі відділи: 1) науки приміненя, 2) курс робітників і челядників, 4) курс примінних рисунків, 4) техвічна школа для жінок. Сей Інститут центральний є будинком, що має около 130 метрів фронту, а 200 метрів ширини. Інститут отворять в цвітні.

— **Зєїзниця.** Сим доносить ся, що на шляху Самбір-Сінки поміж Ясеницею замковою а Сінками привернено наново рух поїздів товарових дня 27. липня. Перерва поміж Ясеницею замковою а Стрілками-Топольницею триває дальше. Рух особовий відбуває ся через пересіданє поміж Стрілками Топольницею а Ясеницею замковою.

— **Дрібні вісти.** Міністерство просьвіти надало стипендії на наукову подорож до Італії і Греції проф. гімн. в Кракові Стан. Парди-якови і проф. гімн. в Золочеві Іванови Щепаньському. — До вязниці в Самборі спроваджено нафтового спекулянта Марка Фаєрштайна, котрий утік з Дрогобича до Швайцарії, де єго арештовано. — В Смільні коло Бродів убила оноді екразитова бомба рядового Томенка, з брідського баталіона стрільців. — В краєвім карнім суді у Львові почали ся судові ферії, які потревають до 22. с. м. Каденція присяжних судій пічне ся дня 3. вересня. — З Тернополя утік Еміль Май, управитель тамошньої філії тов-а плавби «Austro-Americana» і з ним пропали великі грошові квоти, зложені утікачами з Росії, що мали їхати до Америки.

— **Монастир СС. Василянко у Львові** розписує конкурс на прийнятє учениць до свого інституту при ул. Зиблікевича ч. 34. Інститутки огримують поміщенє, харч, сьвітло, оранє, услугу, домашню наукову поміч і як найстараннішу опіку тай догляд. Уелія прийнята: місячна оплата 44 К (для учениць приватної рускої гімназії в міру дійсної потреби й обставин можлива і відповідна знижка) одноразова оплата за уживанє інвентаря 6 К, за науку гри на фортеп'яні 10 К місячно. Всяких близших пояснень уділяє Настоятельство

монастира усно або письменно. Зголошення о прийнятті мають бути представлені Настоятельству найдалше до 20. серпня. До зголошення треба долучити: 1) свідоцтво хрещення, 2) послідне свідомство шкільне і 3) свідомство щеплення віспи.

В будинку „Дністра“ є до винаймлення від 1. жовтня 1906:

помешкання по 5 комнат в партері, на I. II. і III. поверсі в домі ул. Підвалє ч. 7.
склепи і пивниці в домі ул. Руска ч. 20.
Близша відомість в канцелярії „Дністра“
Ринок ч. 10. (15—15)

Посмертні оповістки.

— Ярослав Деркач, студент прав, талановитий і пильний молодець, упокоївся дня 2. с. м. в Борках великих на грудну недугу. В. є. п.!

Телеграми

з дня 6. серпня 1906.

Петербург. В мешканю одного з тутешних диванікарів арештовано бувших членів думи, соціалістів Гіордана і Михайличенка.

Мадрит. Пароход „Sivio“ що виїхав 2. с. м. з Генуї до Бразилії з 800 емігрантами з Італії, розбився коло Байос Гермінга, причім погинуло поперх 380 осіб. Між ними утопився бразилійський архієпископ. Капітан парохода, з котрого вини стала ся катастрофа, застрілювався.

Париж. З Лондону доносять, що англійський амбасадор в Петербурзі надіслав вельми важну телеграму, яку сейчас предложено англійському королеви. В тій телеграмі має бути вість про намір виїзду царського двора за границі Росії.

Петербург. Друкарі почали страйк.

Матеріали до національно-політичного і культурного життя Русинів.

Переписка Українців з редакцією „Діла“.

Листи Михайла Старицького до редакції „Діла“.

II.

Въ редакцію „Діла“.

Засилаю до Шановної редакції листа до п. Куліша, прошу ласки, передати його по адресі. При сій нагоді, бажав би я знати, чи не візьме на себе турботи Редакція, вислати по моїй адресі у Київ всі найкращі і найсценічніші твори до сцени, які вживають ся у Галичині, найбільшъ оригінальні зъ життя народнього і інтелегентного. Коли ласка; то Редакція зволить мині одповідати незабаромъ, кілька грошей на сей коштъ мушу я вислати і по одібранню їх не забавить ся прислати.

Зъ великою шанобою

прихильний і зичливий

Мих. Старицькій.

31. Марця, 1882 б. р. Київъ.

III.

Поза вчора писавъ Вамъ, вельми шановний Добродію, а це зновъ турбую Васъ своїмъ листомъ і просьбою. Засилаю Вамъ 3 карб. і прошу найхутче вислати мині „Хуторну Поэзію“ і „І-й томъ Шекспіра“ Куліша перекладу, а такожъ і ще якусь тамъ його нову брошуру. У Васъ тутъ пішла чутка, ніби Кулішъ має видавати часописъ? Чи правда і якого напрямку?

Отъ ще: повернулася зъ цензури мині нова книжка моїхъ поезій, що я ще заразъ друкувати маю; міжъ ними 15 поезій і найкращихъ цензура зачеркнула. Чи не можна-бъ їх де въ Галичині прирехтувати, у „Світї“, чи що? Одвипіть, то я заразъ вишлю. — А якъ Ви думаете про переклади Мордовцева? Їго романи зъ українського життя, а надто останній „Сгайдачний“ — чудесніші!

Переписуйте-жъ і засилайте найхутче найкращі драматичні твори. За гроші пишеть — вишлю. —

Щирій і прихильний покірникъ

Мих. Старицькій.

IV.

Високоповажний Добродію!

Чи не хазена, що Вашъ шановний листъ до мене пролежав дарма—гарма мало не місяць? Я оце обсівавсь на селі, і тільки що приїхавъ до Києва. Чого Ви знову, Добродію, питаєте мене, які мині переписувати театральні справи? — Найкращі, отъ моя одповідь, а въ цѣмъ судя найпевніший — Ви. — Найпотребніші намъ такі твори, де малюється галиційське життя наше — як і народньє, такъ, інтелегентне. По одібранню такихъ творівъ я заразъ їх пошлю до нашої театральної цензури, для дозволення на кону, щобъ у осені й у зиму було що грати. Це, думаю, найкращий спосібъ, і нашу публіку знаємити і зближати зъ Галицією зъ кривими.

Ото-жъ, майте на увазі, якъ для сії потреби, то переписуйте твори нашимъ казеннимъ правописомъ, себъ то: де чується і — пишеться і; де ы — пишеться и; де йо — пишеться ё... разомъ кажучи, Кулішівскою. тільки конечно зъ ъ і безъ латинської і, або g... та ще кожної пієси по 2 примірники: такъ потребує ваша цензура; одинъ лишається въ Петербурзі, а другий вертають зъ печаткою. — Закажіть же, Добродію, заразъ переписку; а до мене про це діло сповістять тільки, скільки вислати грошей, — тай уже.

Чи у Васъ були у Галичині і звісні Вамъ мої „Пісні і Думи“. Зъ давнього зиптку, що торікъ виїшли? Щось не памятаю, щобъ хто обзивався, я вже книжка сливе розійшлася. Дрюкую 2-гу частину і готую 2-е видання торішньої. — Завтра виходить з друку тежъ „Гамлетъ“, переклад мій зъ Шекспіра, зъ прилогою музики М. Лисенка до пісень Офелії. — Друкується моя й „Рада“.

До мене оберталося Товариство Січ і Просвіти, щобъ заславъ імъ „Пісні і Думи“; то будьте ласкаві, хочъ звістять мене про їх певні адреси.

А що тамъ у Васъ П. О. Кулішъ поробляв? Чи виїшовъ уже перший томъ Шекспіра? Я писавъ і йому, щобъ мерщій виславъ, та й Васъ прошу. Гроші заразъ вишлю; напишіть тільки, скільки?

Вельми шануючий Васъ

і прихильний покірникъ

Мих. Старицькій.

8/21 Травня 1882 р.

V.

Високоповажний Добродію!

Посилаю Вамъ 10 прим. мого „Гамлета“ і 10-ть книжокъ „Пісень і Думъ“ 2-ї частини. — Продайте їх, а за те висилайте мині Ваше „Діло“, бо воно чогось перестало приходити. — Отъ би за що просивъ Васъ вельми, — містить у Вашій часописі більше звістокъ, про всі видання і книжки, які въ Васъ виходять, про часописі, про їх напрямки... разомъ, — знаєте Васъ зъ Вашими літературними справами і рухомъ: це намъ найуживніше, а Ви на це найменше звертаєте уваги. Де Кулішъ, що робить?

Шануючий вельми і прихильний

Мих. Старицькій.

14. Грудня.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 1. до 15. серпня 1906.

Нова сензацийна програма

Щоденно о 8. год. вечер представлено В неділі і свята 2 представлення о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлено. Білети вчасніше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людовика ч. 9.

Рух залізничних поїздів

важний від 1. мая 1906 після середно-європейського часу.

До Львова на дворець головний приходять:

З Іцкан 12:20*, 6:10, 1:40, 5:45, 9:05*
„ Кракова 2:31*, 5:50*, 8:45, 1:30, 5:25, 8:40, 9:30*
„ Підволочиск 7:20, 11:45, 2:20, 5:50, 10:30*
„ Лавочного 7:29, 11:50, 10:50*
„ Рави рускої 7:50, 4:50
„ Станиславова 8:05
„ Самбора 8:15, 1:50, 9:20*
„ Любіня вел. 11:50* (13/5—16/9 в неділі і свята)
„ Яворова 8:18, 4:37
„ Янова 1:15 (1/5—30/9), 8:45* (13/5—9/9 в неділі і р.-кат. свята), 9:25* (13/5—9/9)
„ Коломиї 10:05
„ Ряшева 10:35
„ Тухлі 3:45 (від 15/6 до 30/9)
„ Брухович 7:07, 3:25, 5:30, 8:20* (всі від 6/5 23/9 щоденно і 1:45 (6/5 до 23/9 в неділі і р.-кат. свята)

На Підзамче.

„ Підволочиск 7:05, 11:30, 2:08, 5:35, 10:16*

Зі Львова з головного двірця відходять:

До Кракова 12:45*, 1:—*, 8:35, 2:45, 6:35*
8:25 10:05*
„ Іцкан 2:51*, 6:15, 9:20, 2:40, 10:40*
„ Підволочиск 6:20, 10:55, 2:21, 6:15*, 9:50*,
„ Яворова 6:55, 6:—*
„ Янова 9:15 (1/5—30/9), 1:35 (13/5—9/9 в неділі і р.-кат. свята), 3:14 (18/5—9/9).
„ Лавочного 7:30, 2:30, 6:25*
„ Самбора 8:55, 4:15, 10:51
„ Станиславова 9:10*
„ Белзця 10:45
„ Ряшева 4:05
„ Коломиї 3:40
„ Рави рускої 7:25*, 11:35*
„ Перемишля 10:05* (від 1/5 до 30/9) Хирова Ясла
„ Стрия 11:10*
„ Брухович 6:05, 2:28, 3:40, 6:26* (всі від 6/5 до 23/9 щоденно), 12:40 (6/5—23/9 в неділі і р.-кат. свята).

З Підзамча:

„ Підволочиск 6:32, 11:07, 2:32, 6:27*, 10:02*.

Примітка. Поїзди поспішні друковані є черевками товстими; поїзди нічні є зазначені зв'язкою. П'ятніча числить ся від 6. год. вечір до 5. год. 59 минут рано.

Звичайні білети їзди як також білети всякого иншого рода, ілюстровані провідники розклади їзди і т. д. можна набувати через цілень в міській бюрі ц. к. державних заліз. в. п. пасаж Гавсмана ч. 9.

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує задатки на рахунок біжучий, приймає до переходу папери вартісні і дає на них задатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституціях заграничних т. зв.

Депозити сховкові (Safe Deposits)

За оплатою 50 до 70 корон річно, депозитар дістає в сталевій касі панцирній сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно і дискретно переховувати може своє майно або важні документи.

Під тим зглядом поробив Банк гіпотечний як найдодішній зарядження. Привіси дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовий.